

Mélyen tisztelt Tanár Úr!

Nem hittem volna, hogy történetik még valami a pesti zsidó theológusok körétt, a mivel nekem törődniem kellene. Azt hittem, hogy Könyveim mellől Közömbösen néztek mindent, de legutóbb oly jól láthatlan gazdaság történt, a mely miatt bátor kedvem mindenképp dacára Tanár Úrhoz fordulni.

Tanácsot Tanár Úr előtt, hogy Dr. Wohl-
bacht annak idején a tuncsvári neo-
log zsidók állítólagos érdekeire meg az
ő papjuk jövedelméire való tekintettel
akarták bukztatni. Hogy ez mióta is
lekedet lett volna egy szegény zsidó
özvegyasszonynak a fiával szemben, a
ki mint védtelen árva nőtt fel a fővá-

rosban, nélkülözések között végzett
tanulmányait, a ki családjának e
gyedüli neményeége volt a ma egyedüli
támasza, a szél most nem beszélek.

Érte rendszeres hajózat indítottak
ezen tapasztalatlan, heves fiatal ember
ellen, lehordatták a lapokban olyan
dolgokért, a miknél mások sokkal
kínlatos dolgokat eslekedtek termé-
zetesen azért, hogy bosszút álljanak raj-
ta s hogy állásából kiharják. Dr. Kru-
mann, a ki chalicea nélkül esket
1822-kat, nem bánta senki, a jámbor
és igazleltű Kaufmann még a kezét
is oda adta volna neki feleségül, a véd-
telen Wohlbaachnak süthős esakolás-
sal rontanak neki, ^{széles kisérletelődés, megidőlt} a themessvári
meg az aradi pap úgy nyírballhat-
ják meg az imádóság könyvot, a
mint nekik tetszik, azért csak nagy

emberek ok, Wohlbaachtól az is szörnyű
vétek, ha a 0.2. 1821-et kiharítja. Most
pedig összeült a szemináriumi nagy
inquisitio is Wohlbaacht valamit ezirke
miatt igazolásra (!) szólították fel is
azval fejegetőznek, hogy a rabbiállás
betöltésére méltatlanok fogják nyul-
vánítani. En nem tudom, hogy mit
írt Wohlbaach, azt sem tudom, misse-
da, alaptevőim? - ki tudja mit tart-
nak a szemináriumban amak? Itésem
hatófel extender kérésétül soha sem
beszéltek róla - támadott meg Wohlbaach,
de azt tudom, hogy ha bármiféle xci-
di emberek összeülnek s igazolásra
szólítanak fel rabbinust, azt mert
valamikor az ő intézetükben tanult,
az egyezmény szenteléség. Szé-
amúl felháborítóbb, mert a rabbi-
minárium csak határhú eszköz a

Síron kezében, a ki nem tudja meg
borítani Wohlbaclnak, hogy az ő
parancsának nem engedelmese
dett, és a főinquisitor Kaufmann, a
ki örömmel haragszik, most Wohl-
baclt egyoxer - nem kárönt neki.
Ezért képersek halálra islelő-
ni azt a fiatal embert. Ha én se-
sokat az embereket, a kik úgy
iselekesnek, mint a véretek, meg
látom, azt a כבוד fogom elmond-
ni, a melyet a pogányok láttára
Kor. Kella kisb embernek elmonda-
ni: אין אדם כבוד !

Nem tudom föltételezni Tanár
Úrról, hogy ugyanaz az eskölési
undor ne fogva el ezek láttára,
a mely engemet eltölt, azért bötör
Radon arra kérni, hogy mint a
vezérle (recte: vezérlett) bizottság tagja

meg kintőben is, haqualja fel befolyását arra,
hogy ezt az istentelenséget megakadályozza.

En résszemél csak tüzetesebb érteitert
várak, azért - ámbár egyéb dolgum
lenne - egy német lapban könnyen
töltöközni fogok az ellen, hogy rabbi-
musok az ő vallásos nézeteikert ön-
maguk, igazolására vesléttessanak fel
a semináriumi egydognás kisbők
által, Maradtam Tanár Úrnak

legáltalósabban szolgálja
Oszingin 1891. febr. 2. án

Abraham Wallerstein

